

NRU.8361.436.2024

DECYZJA Nr 151 / 2024

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572)

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza przedsiębiorcy W[redacted] K[redacted], prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą [redacted] W[redacted] K[redacted], ul. [redacted], [redacted], NIP [redacted], REGON [redacted], karę pieniężną w wysokości 200 zł (słownie złotych: dwieście 00/100), z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168).

Uzasadnienie

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, zwany dalej *Opolskim WIIH*, w dniu 12.07.2024 r. zawiadomił przedsiębiorcę prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą [redacted] W[redacted] K[redacted], ul. [redacted], [redacted], zwanego dalej *Stroną*, o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie m. in. prawidłowości i rzetelności przekazywania informacji o cenach towarów i usług.

W dniach 06 i 21.08.2024 r. na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli Nr NRU.436.2024 z dnia 02.08.2024 r. inspektorzy reprezentujący *Opolskiego WIIH*, przeprowadzili kontrolę w Restauracji [redacted] przy ul. [redacted] w [redacted], w której *Strona* prowadzi działalność gospodarczą.

Zgodnie z zakresem kontroli dotyczącym prawidłowości i rzetelności przekazywania informacji o cenach inspektorzy sprawdzili prawidłowość uwidaczniania cen w oparciu o obowiązujące w tym zakresie akty prawne:

- ustawę z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168), zwaną dalej *ustawą o informowaniu o cenach*;
- rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 2776), zwane dalej *rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen*.

W toku czynności kontrolnych inspektorzy sprawdzili uwidacznianie cen 77 potraw, napojów i wyrobów oferowanych w karcie menu, z których zakwestionowano 21 pozycji z uwagi na brak podania ilości potrawy, napoju lub wyrobu, do których odnosi się cena. Nieprawidłowości dotyczyły następujących rodzajach wyrobów uwidoczonych w karcie menu:

Sałatki: 1) Sałatka brokułowa, 2) Sałatka gyros, 3) Sałatka grecka;

Sosy: 4) Czosnkowy, 5) Pomidorowy, 6) Pomidorowy pikantny, 7) Ketchup, 8) Śmietana;

Napoje gorące: 9) Kawa z ekspresu, 10) Kawa po Turecku, 11) Kawa po Wiedeńsku, 12) Kawa rozpuszczalna, 13) Cappuccino, 14) Caffè Latte, 15) Herbata, 16) Herbaty owocowe, 17) Herbata miętowa, 18) Herbata zielona, 19) Czekolada na gorąco;

Napoje zimne: 20) Fuzetea, 21) Tymbark.

Wskazane nieprawidłowości zostały udokumentowane w protokole kontroli (numer akt NRU.8361.436.2024) oraz w Załączniku Nr 1 do protokołu kontroli – „Zestawienie potraw, napojów i wyrobów sprawdzonych w zakresie uwidaczniania cen w Restauracji [REDAKTOWANE] w [REDAKTOWANE], ul. [REDAKTOWANE], stan na dzień 06.08.2024 r.

Przedmiotowe dokumenty w dniu 21.08.2024 r. zostały bez uwag podpisane i odebrane przez osobę upoważnioną do reprezentowania przedsiębiorcy - [REDAKTOWANE].

Ujawnione w toku kontroli nieprawidłowości stanowią naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* w związku z § 9 ust. 2 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen*.

W oparciu o zebrany w toku kontroli materiał dowodowy *Opolski WIIH* uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia *Stronie* kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*.

Pismem z dnia 22.10.2024 r. *Opolski WIIH* zawiadomił *Stronę* o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego oraz poinformował, iż na podstawie art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) dalej *Kpa*, *Stronie* przysługuje prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Ponadto *Opolski WIIH* wezwał *Stronę* do przedstawienia informacji dotyczącej wielkości obrotów i przychodu osiągniętych w roku 2023 informując jednocześnie, iż w przypadku braku dostarczenia ww. dokumentów przesłankę wielkości obrotów i przychodu oceni na podstawie dokumentów finansowych pozyskanych od organu podatkowego.

W dniu 31.10.2024 r. do siedziby *Opolskiego WIIH* wpłynęła informacja *Strony* dotycząca wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) za rok podatkowy 2023 (PIT-36, PIT-B) wraz z urzędowym poświadczeniem odbioru dokumentu elektronicznego przez organ podatkowy.

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził, co następuje

Art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* stanowi, że w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Cena to wartość wyrażona w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę, natomiast cena jednostkowa towaru to cena ustalona za jednostkę określonego towaru, którego ilość lub liczba jest wyrażona w jednostkach miar w rozumieniu przepisów o miarach. Przedmiotowe definicje zawiera art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 *ustawy o informowaniu o cenach*.

W myśl § 9 ust. 1 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen*, przedsiębiorca prowadzący działalność usługową w zakresie gastronomii uwidacznia ceny oferowanych potraw, wyrobów i innych oferowanych usług w cenniku. Cennik, o którym mowa w ust. 1, zawiera także aktualne informacje umożliwiające konsumentom identyfikację ceny z potrawą lub wyrobem, w szczególności pełną nazwę potrawy lub wyrobu, pod którą są one sprzedawane, oraz określenie ilości potrawy lub wyrobu, do której odnosi się cena, o czym stanowi § 9 ust. 2 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen*.

W myśl art. 6 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*, jeżeli przedsiębiorca w miejscu sprzedaży detalicznej nie uwidacznia ceny lub ceny jednostkowej towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen, a tym samym nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*, wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.

Biorąc pod uwagę wyżej przedstawione ustalenia faktyczne i prawne *Opolski WIIH* uznał, iż *Strona* nie wykonała obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* w związku z § 9 ust. 2 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen*, ponieważ nie uwidoczniła aktualnych informacji identyfikujących cenę z potrawą lub wyrobem, co stanowi podstawę do nałożenia kary pieniężnej z art. 6 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej *Opolski WIIH* uwzględnił przesłanki ujęte w art. 6 ust. 3 *ustawy o informowaniu o cenach*, tj. stopień naruszenia obowiązków w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody, wcześniejsze naruszenia oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków, a także wielkość jego obrotów i przychodu, a także sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne

w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).

Oceniając **stopień naruszenia obowiązków** *Opolski WIIH* uznał, iż *Strona* jest odpowiedzialna za niewidocznienie ilości potraw lub napojów, do których odnosi się cena w 21 przypadkach na 77 poddanych kontroli. Z punktu widzenia konsumenta cena jest podstawową informacją o towarze, która często determinuje podjęcie decyzji o zakupie. Uwidocznienie w karcie menu ilości potraw i napojów, do których odnoszą się ceny daje konsumentom informację o wielkości zamawianych potraw i napojów. Konsument może w ten sposób porównać stosunek ceny do ilości zamawianego towaru. Ponadto brak informacji o ilości potrawy lub napoju może skutkować tym, że konsumenci otrzymują potrawy w różnej ilości lub napoje w różnej objętości, za tę samą cenę. Konsument przed dokonaniem zakupu powinien dysponować możliwie pełną informacją o wyrobie, w szczególności o jego oferowanej ilości, aby móc dokonać świadomego wyboru przy podejmowaniu decyzji o zakupie.

Kolejnym czynnikiem wpływającym na wymiar kary, jest **dotychczasowa działalność przedsiębiorcy**. Powyższe kryterium wymaga dostosowania sankcji do konkretnego przedsiębiorcy. Oceniając przedmiotową przesłankę *Opolski WIIH* stwierdził, iż *Strona* nie była dotychczas karana z tytułu niewykonania obowiązków ustanowionych na mocy art. 4 ust. 1 - 5 *ustawy o informowaniu o cenach*. Ponadto *Opolski WIIH* wzięł pod uwagę zachowanie *Strony*, która natychmiast po ujawnieniu nieprawidłowości podjęła działania zmierzające do ich wyeliminowania i uzupełniła brakujące informacje w zakresie ilości serwowanych potraw lub napojów.

Wielkość obrotów i przychodu stanowi przesłankę określającą pozycję przedsiębiorcy na rynku i pozwala na dostosowanie wymiaru kary do jego możliwości, przyczyniając się do osiągnięcia funkcji prewencyjnej zastosowanej sankcji. *Opolski WIIH* przy wymierzaniu kary pieniężnej uwzględnił informację o wielkości obrotów i przychodu *Strony* z prowadzonej działalności gospodarczej w roku 2023, ustalonej na podstawie przesłanej w dniu 31.10.2024 r. kopii deklaracji podatkowej.

Oceniając **przesłankę dot. sankcji nałożonych na przedsiębiorcę** za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych *Opolski WIIH* uznał, że nie jest ona spełniona, ponieważ kontrola przeprowadzona przez

Inspekcję Handlową nie jest kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych, tj. działalności gospodarczej o transgranicznym charakterze prowadzonej przez przedsiębiorcę.

W toku postępowania administracyjnego *Opolski WIIH* ocenił również przesłanki do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wskazane w art. 189f § 1 pkt 1 i 2 *Kpa*. Zgodnie z ww. przepisem organ administracji publicznej odstępuje od nałożenia kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, przy wystąpieniu jednej z przesłanek:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Należy podkreślić, że w przypadku pierwszej przesłanki obydwa warunki powinny być spełnione kumulatywnie, czyli jedynie znikoma waga naruszenia wraz z zaprzestaniem działań niezgodnych z prawem może być podstawą do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej. Zaistnienie jednego z powyższych warunków jest niewystarczające.

Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy *Opolski WIIH* uznał, iż nie ma podstaw, aby stwierdzone nieprawidłowości uznać za znikome naruszenie prawa, ponieważ w miejscu sprzedaży stwierdzono brak ilości potraw i napojów, do których odnosi się cena przy 21 partiach na 77 sprawdzonych, co stanowi 27% sprawdzonych partii wyrobów w karcie menu. Zatem wagi naruszenia nie sposób uznać za znikomą, ponieważ konsumenci zostali pozbawieni rzetelnych informacji dotyczących oferowanych wyrobów gastronomicznych. Dlatego też, mimo podjęcia działań dobrowolnych przez *Stronę* i uwidocznienia ilości potraw i napojów, do których odnosi się cena zgodnie z obowiązującymi przepisami, organ nie znalazł podstaw do odstąpienia od ukarania, ponieważ w sprawie nie zaistniało kumulatywne spełnienie warunków umocowujących organ administracji publicznej do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 *Kpa*.

W przedmiotowej sprawie brak jest ponadto podstaw do zastosowania art. 189f §1 pkt 2 *Kpa*. *Opolski WIIH* stwierdził, że na *Stronę* nie była uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna za to samo zachowanie lub aby *Strona* została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełniła cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Podkreślenia wymaga fakt, że naruszenia dotyczące uwidaczniania cen kwalifikowane są jako czyny o charakterze deliktu administracyjnego, które zagrożone są karą pieniężną określoną w art. 6 *ustawy o informowaniu o cenach*. Postępowania w tym zakresie mogą być prowadzone wyłącznie przez organy Inspekcji Handlowej, zaś z uwagi na właściwość terytorialną w stosunku do *Strony* mogły być

one prowadzone jedynie przez *Opolskiego WIIH*. Inny organ nie mógł na terenie podlegającym *Opolskiemu WIIH* nałożyć kary pieniężnej za to samo naruszenie, co oznacza, że przepisy art. 189f § 1 pkt 2 *Kpa* nie mają zastosowania w niniejszej sprawie.

Podsumowując *Opolski WIIH* nie znalazł podstaw aby odstąpić od ukarania, ponieważ w sprawie nie zaistniało spełnienie żadnej z przesłanek przewidzianych w art. 189f § 1 pkt 1 i 2 *Kpa*.

Brak jest także podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 2 *Kpa*, w myśl którego w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

W ocenie tutejszego organu odstąpienie od nałożenia kary na tej podstawie byłoby niecelowe, ponieważ okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości. Oczywiście jest istnienie przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej, bowiem *Strona* dla 21 partii wyrobów wymienionych w karcie menu, nie dopełniła obowiązków wynikających z przepisów dotyczących uwidaczniania cen przy świadczeniu usług gastronomicznych. Nieprawidłowości stanowią 27 % w stosunku do wszystkich skontrolowanych wyrobów gastronomicznych. Należy podkreślić, że cena identyfikująca wyrób gastronomiczny wraz z gramaturą, winna być uwidoczniiona przez przedsiębiorcę w momencie jego oferowania tj. w karcie menu, tak aby konsument na tej podstawie mógł podjąć decyzję o zakupie. Wobec powyższego charakter naruszeń, jakich dopuściła się *Strona*, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia prawa, a w konsekwencji brak jest możliwości zastosowania art. 189f § 2 i 3 *Kpa*.

Należy zaznaczyć, że górna granica wymiaru kary w przypadku naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust 1-5 *ustawy o informowaniu o cenach* wynosi 20 000 zł. Po ocenie opisanych wyżej przesłanek *Opolski WIIH* postanowił wymierzyć *Stronie* karę pieniężną **w wysokości 200 zł**. Uwzględniając poziom szkody grożącej potencjalnym nabywcom, pozycję *Strony* na lokalnym rynku oraz natychmiastowe podjęcie działań naprawczych *Opolski WIIH* uznał, iż kara pieniężna w kwocie określonej w sentencji decyzji mieści się w ustawowo wyznaczonych granicach, jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, a także spełni swoją funkcję prewencyjną.

Na podstawie art. 7 ust. 1 i 3 *ustawy o informowaniu o cenach* karę pieniężną stanowiącą dochód budżetu państwa przedsiębiorca wpłaca na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu numer **39 1010 1401 0013 4222 3100 0000** NBP Oddział Okręgowy Opole, w **terminie 7 dni** od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary pieniężnej stała się ostateczna.

Opolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Aneta Rabczewska

Opolski Wojewódzki
Inspektor Inspekcji Handlowej

Pouczenie:

1. Na podstawie art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) od decyzji przysługuje *Stronie* odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, ul. Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa, za pośrednictwem Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. Mickiewicza 1, 45-367 Opole, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 130 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.
3. Zgodnie z art. 16 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) decyzja ostateczna to decyzja, od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji.
4. W myśl art. 127a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) przed upływem terminu do wniesienia odwołania *Strona* może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez *Stronę* decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż podlega natychmiastowemu wykonaniu, a *Stronie* nie przysługuje prawo do wniesienia odwołania ani skargi do sądu administracyjnego.
5. Na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168) do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, z późn. zm.).
6. Kara pieniężna niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1

ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, z późn. zm.), od której naliczane są odsetki za zwłokę zgodnie z art. 53 § 1 ww. ustawy.

Otrzymują:

1. [REDACTED] W [REDACTED] K [REDACTED]
[REDACTED]
2. Wydz. BA
3. aa

JG